

Eerlijk, sober en met de muziek vooraan: *Dido & Aeneas* is een schot in de roos.

©DANNY WILLEMS

Staande ovatie voor Jan Decortès opera

Klassieke muziek hoeft niet saai en oubollig te zijn. Bij het Festival Van Vlaanderen doen ze hard hun best om dat aan te tonen. Bij de festivalopening in Brussel werd er alvast op een fijne manier stof afgenomen: Jan Decortès zorgde voor een frisse bewerking van Henry Purcell's *Dido & Aeneas*.

Brusselaar Jan Decortès maakte naam als eigenzinnig theatermaker. Hij creëerde zijn eigen kinderlijke taal en pakte uit met rigoureuze, uitgepuurde bewerkingen van theaterklassiekers. Voor de feestelijke opening van het KlaraFestival Van Vlaanderen mocht hij in het Brusselse Kaaithheater nu zijn eerste opera aanpakken: de barokklassieker *Dido & Aeneas* (1689) van de Britse componist Henry Purcell. En afgaand op de staande ovatie op het eind, zal het zeker niet zijn

laatste geweest zijn.

Het mooie aan Decortès aanpak? Hij levert een voorstelling die niet meer pretendeert te zijn dan het is: eerlijk, sober en abstract, met de muziek vooraan. Letterlijk en figuurlijk dan. Het kamerkoor Octopus plaatst hij links op scène, het barokkorkest B'Rock rechts. Blootsvoets. Daartussenin een gouden gordijntje met deuropening, waarvoor de zangers hun ding doen. Behoorlijk statisch en minimalistisch, maar het werkt, in deze compacte opera die amper een uur duurt.

Mooie muziek en af en toe een knipoog, onder meer gebracht door Decortès levensgezel Sigrid Vinks die als een olijke, witte Cupido zangers en decorstukken tevoorschijn haalt en soms een dansje pleegt. „Ik wil iets heel simpels maken en erop vertrouwen dat de mensen die abstracte

taal van dans en muziek begrijpen”, schermdedecortès van tevoren. „Wat je nodig hebt is gewoon: mensen die schoon zingen en schoon spelen. Het moet een chique, verheven avond worden van een hooftklasse. Minimaal, abstract en authentiek.” Opdracht volbracht. (HMP)

[BINNEN KORT]

©EPA

De Napolitaan **Riccardo Muti** is een van de beroemdste dirigenten van onze tijd. Hij stond voor de grootste orkesten, onder meer de Wiener Philharmoniker en het New York Philharmonic, en leidde tot 2005 het befaamde operahuis La Scala in Milaan. Met het excellente Londen **Philharmonia Orchestra** – het orkest heeft meer dan duizend cd's op zijn actief – is hij donderdag 7 september te gast op het eerste European Gala van het nieuwe seizoen in het PSK, Brussel (02-507.82.00 en www.bozar.be). Op het programma staan de ouverture *Rosamunde* van Schubert, de *Haffner-symfonie* van Mozart en de omvangrijke *symfonie nr. 2* van Brahms. (MC)

Verder dan klassiek

Het Festival van Vlaanderen pakt de komende weken in Brussel (nog tot 15 september) en Gent (16 september tot 8 oktober) uit met nog een paar opvallende evenementen, die buiten de lijntjes kleuren.

■ Theaterregisseur **Wayn Traub** brengt een „getheatraliseerde symfonie” waarin net zo goed plaats is voor een klassiek orkest (Beethoven Academie) als voor een Frans kwartet scratchers (Birdy Nam Nam). (*Le comeback de Jean-Baptiste*, 14-9, Kaaithheater, Brussel; 20-9, NTGent, Gent).

■ De Duitse choreograaf/theatermaker **Raimund Hoghe** gaat even ver in het uitpueren als

Jan Decortès. Zijn minimalistische bewerking van *Le sacre du printemps* is even gedurfd als aangrijpend. Op 12-9 in het Kaaithheater voor één keer uitgevoerd met livemuziek op twee piano's.

■ In Gent worden de feestelijkheden op 16-9 geopend met *OdeGand*, een hele dag muziek in de binnenstad, gaande van klassiek over Wannes van De Velde tot een schreeuwerskoor.

■ De Amerikaanse componist **Glenn Branca** voert in Gent maar liefst honderd elektrische gitaren ten tonele voor zijn *Hallucination city* (1-10, Vooruit).

Info: www.festival.be en www.klarafestival.be